నిజముర కృష్ణా...!

– కమలాగాయత్రి(క్రొవ్విడి)చెనిమెళ్ళ

(గత సంచిక తరువాయి)

"**పరవాలేదు** రేపట్నుంచీ మా ఇంట్లో పూజవుంది అందరం కలిసే వస్తాం దాదాపు పదిరోజులపైన మాట్లాడలేము"

"కానీ, ఈ రోజు లేటుగా వెళ్తే" మా వల్ల ఈ పిల్ల సంసారం ఇబ్బందులపాలు కాకూడదు, రాజు చెప్పిన మాటలు గుర్తొచ్చి శంకగా అన్నాను.

"పర్వాలేదు, ఒక్కసారికి" అంది క్లుప్తంగా. అంతకంటే పెస్టర్ చేయడం బాగోదని ఆగిపోయాము.

"కొన్ని వివరాలు కావాలి. మీకు తెలుసున్నవి చెప్పగలరా? అసలు తులసి ఎవరితో వెళ్ళింది? అతడు ఎవరో మీకు తెలుసా?, ఎలాంటి వాడు? అతన్ని తులసి ఎలా కలిసింది? వాళ్ళింటికిగానీ అతడి రాకపోకలూ గొడవలూ, ఏమైనా ఇష్యూస్ వున్నాయా?" గబగబా అడిగేసాను.

"వాళ్ళింటికి ఎవరో ఒకరు వచ్చిపోతూనే వుంటారు. కరెక్ట్ గా ఎవరు, ఎవరో నాకు తెలీదు, తనూ నాకేమీ చెప్పలేదు. తను కూడా ఎక్కడికీ ప్రత్యేకంగా వెళ్ళడం, లేదా ఎవరైనా తనకోసం రావడం చూసిన గుర్తులేదు. వస్తేమాత్రం అంత ప్రైవసీ వుండే ఇల్లుకాదు వారిది, అంత పెద్ద కుటుంబంలో భర్తతో ఏకాంతసమయం దొరకడమే కష్టం ఇక పరాయివారితో. దాదాపు అసంభవమే" వివరించింది.

"తను వెళ్ళలేదు, అతడు రాలేదు, మరి వారికి రాకపోకలే లేనప్పుడు, అతనితో వెళ్ళిపోయేంత స్నేహం ఎలా కుదిరింది తులసికి?", అయోమయంగా చూస్తూఅడిగాను.

"అదే నాకూ అర్థం కావట్లేదు కృష్ణగారూ, ఇదంతా జగదీష్ భయ్యాకే తెలుసు, తులసి మాటలబట్టీ చూస్తే అతడే ఏదో మోసగించాడనిపించింది. ఏదో వుంది " అందామె.

"బేసిక్ కదా. కోమల్ తనెందుకు వస్తుంది ఇక్కడికి. తనే వెళ్ళిపోయివుంటే అంత ధైర్యంగా. సరే, ఒకవేళ తిరిగి రావాలనుకున్నా ముందు తన పరిస్థితి జగదీష్ కి ఏ ఫోన్ లోనో, విడిగా కలిసో వివరించి తర్వాత వచ్చివుండేది కదా. జగదీష్ దగ్గరైతే ఫోన్ వుంది కదా" అన్నాను నేను.

"మీరు చెప్తున్నవి నిజమే. అంత కూడా ఆలోచించలేదు మేము, అందరూ తలోటీ మాట్లాడారు, ఎవరికి తోచింది వాళ్ళు వూహించుకున్నారు. కథలల్లుకుని మాట్లాడుకున్నారు, కాకపోతే, జరిగినదేంటో ఆ జగదీష్ భయ్యాకే తెలియాలి"అంది సాలోచనగా.

"లేక ఆ మరోవ్యక్తికి ఐనా" అన్నాను.

"హా.. కానీ అతడెక్కడున్నాడో మరి, మా మామగారు వాళ్ళు మాట్లాడుతుంటే విన్నాను అతన్ని పోలీసులైతే ఎంక్వైరీ చేసారట భయ్యా" ఆగిపోయింది. "సారీ.. అలవాటులో"అంది బెరుగ్గా.

"పరవాలేదమ్మా మా చెల్లెలిలాంటి దానివే. భయ్యా అనే పిలువు" చెప్పాను.

తలూపి నిర్లిప్తంగా నవ్వింది, "భయ్యా అనేది మాకో సెక్యూరిటీ పదమే తప్ప అందులో ఏ ఫీలింగ్ వుండదండీ, మేం పరాయి మగవాళ్ళతో మాట్లాడాలంటే సమాజం వేలెత్తకుండా వుండేందుకో కవర్ అంతే. అందుకే మా దగ్గర ఆల్రెడీ భయ్యా-భాభీ పదాలు చాలా చులకనైపోయాయీమధ్య"

మౌనంగా వుండిపోయాము, అన్నీ తెలిసినా అందరమూ ఏమీ తెలియనట్టే నటించే ఫాల్స్ రూల్స్ ఆఫ్ చావనిస్ట్ సొసైటీ.

"మీరెలాగైనా జగదీష్ ని గానీ, అతడిని గానీ కలిసుకోగలిగితే అంతా తెలిసిపోతుంది. ముఖ్యంగా జగదీష్ భయ్యానైనా" మరోసారి ఇన్సిస్ట్ చేస్తూ చెప్పింది.

"జగదీష్ ఎక్కడున్నాడో మీకేమైనా తెలుసా?" అడిగాను.

"లేదు, మా ఆయన సతీష్ కి చాలా మంచి ఫ్రెండ్, ఆయనకి ఖచ్చితంగా తెలుస్తుంది, ఇరుకున పెట్టి అడగండి చెప్పేస్తారు" చెప్పిందామె.

"మీ ఇంట్లోవాళ్ళంతా ఫుల్ హైపర్ అని చెప్పుకుంటున్నారు, మీరేమో ఇరుకునపెట్టమంటున్నారు?" డౌటుగా అన్నాడు శ్యామ్.

"అదంతా పదిమంది వెనకున్నప్పుడే. విడిగా పట్టుకోండి మీకే తెలుస్తుంది" నవ్వేసింది తేలిగ్గా.

"సరే నేనిక బయల్దేరతాను. మీరు జాగ్రత్త" అంది.

తలలూపాము.

"నాకు తెలుసున్నవి చెప్పాను, మీరే కనుక్కోవాలి మిగిలినదంతా" అంటూ కదలబోయి చప్పున ఆగింది.

"తులసి నాకు అక్కడ్నుంచి రెండు, మూడు వుత్తరాలు కూడా రాసింది భయ్యా" అంది.

"అవునా! ఏమని రాసింది? ఎప్పుడు?" ఆత్రంగా అడిగాను.

"వెళ్ళిన కొద్దిరోజులకి ఒకటి, తను ప్రెగ్నెంట్ నని తెలిసినప్పుడు ఒకటి, మధ్యలో మరోటి అంతే. మా పుట్టింటి అడ్రెస్ కి రాసేది, ఇక్కడెవరికీ తెలీదు" చెప్పింది.

"ఏమని రాసింది? అవి మేము చూడొచ్చా?" అడిగాను కాస్తంత ఉద్వేగంగా. చాలాసేపటి తర్వాత ఏదో తెలియబోతున్న ఫీలింగ్.

"ప్రత్యేకంగా ఏమీ లేదు, బిజినెస్ పెట్టాకా భయ్యా కాస్త ప్రశాంతంగా కనిపిస్తున్నాడనీ, ఇప్పుడు కొద్దిగా వర్క్ వల్ల ఇంటికి లేటుగావచ్చినా సంతోషంగా వుంటున్నాడనీ, త్వరలోనే అతనికి తండ్రి మీద అలక తగ్గితే కన్విన్స్ చేసి తీసుకుని రావాలనుకుంటున్నానని ఒకదాంట్లో, ఇంకో లెటర్లో తాను ప్రెగ్నెంట్ నని, ఇంట్లో చెప్దామంటే భర్త చెప్పొద్దన్నాడనీ, బిజినెస్ ప్రాబ్లమో ఏమోగానీ, అతని కోపం చూస్తే ధైర్యం చాలట్లేదనీ రాసింది. మరో లెటర్లో ఎక్కువేం రాయలేదు. ఏదో బాధగా రాసింది అంతే" గుర్తుచేసుకుంటూ చెప్పింది.

"కాకపోతే... లెటర్స్ నా దగ్గర లేవు. తులసి చనిపోయాకా ఎవరికైనా తెలిస్తే నన్ను చంపేస్తారనే భయంతో వాటిని పడేసాను. వెరీ సారీ" అంది గిల్టీగా.,

"ఛ.. డోన్ట్ సే సో, వి కెన్ అండర్స్టాండ్" చెప్పాము.

జగదీష్ నీ, అతడినీ కలవాలి. ఎట్ ఎనీ కాస్ట్ ఎవరెంత దాచిపెట్టినా సరే. అనుకున్నాను నాలో నేనే స్థిరంగా.

"ఒక్క విషయం నాకు ఇప్పటికీ అర్థంకాలేదు భయ్యా. వీళ్ళందరి దృష్టిలో తను ఎవరితోనో పారిపోయింది, ఆ విషయం దాచిపెట్టింది. సరే. మళ్ళీ ఇక్కడికెందుకొచ్చినట్టూ? పోనీ, అందరితోనూ అబద్ధాలు చెప్పిందే అనుకున్నా పనిగట్టుకుని నాకు విడిగా రాసిన లెటర్స్ లో అబద్ధాలు రాసే అవసరం ఏముంది? అసలా విషయాలేవీ రాయకుంటే కాదా?" అంది.

తలూపాను సాలోచనగా,"అవే మా డౌట్స్ కూడా. ఎక్కడో ఏదో అపశృతి వుందనే కోమల్.."అన్నాను.

"ఐనా నాకో పెద్ద డౌట్. మీకు ఇంకా ఈ లెటర్స్ గోలేంటి, పాలవాడూ, పూలవాడూ అంటూ, ప్రతి వాళ్ళదగ్గరా సెల్ ఫోన్లున్న ఈ రోజుల్లో యూ.ఎస్ కి నంబర్ తెలియకో, ఐ.ఎస్.డీ. చేయలేకో తులసి కృష్ణకి లెటర్ రాసిందంటే అర్థముంది. మీక్కూడా ఈ లెటర్స్ ఏంటి ?" అడిగాడు శ్యామ్ అయోమయంగా చూస్తూ.

"మా ఇళ్ళలో కోడళ్లకి విడిగా ఫోన్లు వుండవు. భర్తదే వాడుకోవాలి. లేదా ఇంట్లో ల్యాండ్ ఫోన్. అంతే. మరో విషయం తులసి వాళ్ళు వున్నది ఓ కొండమీద గుడి దగ్గర. అక్కడ పెద్దగా సిగ్నల్స్ వుండవు. వున్నా జగదీష్ భయ్యాకే కాల్ చేయాలి. అందుకే" వివరించింది కోమల్.

నిస్సహాయంగా తల పట్టుకున్నాను. దేశం అడ్వాన్స్ అవడం అంటే ఏమిటో నాకు నిజంగా అర్థంకాలేదు. బయటికి వెళ్ళాలంటే పర్మిషన్స్. ఫోన్ మాట్లాడాలంటే రూల్స్, ఇవన్నీ ఇంకా జరుగుతున్నాయంటే నమ్మబుద్ధి కావట్లేదు. కానీ, ఇవన్నీ నిజాలు. నమ్మలేని–నమ్మాల్సిన నిజాలు.

"నువ్వేమైనా రాశావా తులసికి. అక్కడి అడ్రస్ వుందా నీ దగ్గర" చప్పున గుర్తొచ్చి అడిగాను.

బెరుగ్గా తలూపింది. "రెండుసార్లు. తన అడ్రస్ నాకు తెలుసని ఎవరికీ చెప్పలేదు. తులసి బ్యాగ్ లోకూడా నా వుత్తరం లేదు కదా అందుకే ఎవరికీ తెలియలేదు" చెప్పింది భయంగా.

"ఆ అడ్రస్ ఇవ్వగలవా కోమల్ ప్లీజ్" అడిగాను.

ఒక్కక్షణం ఆలోచించి,"ఇస్తాను, రేపు గుడికి రండి" చెప్పింది.

"కానీ ఎలా, రేపు నీతో మీ వాళ్ళుంటారేమో కదా?" అడిగాను.

"నేను మేనేజ్ చేస్తా. మీరైతే రండి. అదిగో అక్కడ కనిపించే చిన్న వినాయకుడి విగ్రహంవుంది చూడండీ, అక్కడికి నేను ప్రదక్షిణలు చేయడానికి వచ్చినప్పుడు మీరు కూడా అక్కడే వుండండి.. విగ్రహం పక్కన పెడతాను అడ్రస్ కాగితం..,

వెళ్తానిక. వుంటాను భయ్యా. మళ్ళీ మనం జీవితంలో ఎప్పుడూ మాట్లాడుకోకపోవచ్చు, కానీ మీలాంటివారిని కలిసినందుకు చాలా సంతోషంగా వుంది. ఓ ఆడపిల్ల తప్పుచేసింది అని ఆమె తల్లితండ్రులతో సహా అందరూ ఒప్పేసుకున్నా, ఆమెని నమ్మి తనకి న్యాయం చేయడానికి వచ్చిన మిమ్మల్ని చూస్తే ఇంకా మగవాళ్ళలోనూ మనుషులు మిగిలున్నారనిపిస్తోంది" చెప్పేసి వడివడిగా అక్కడినుంచి వెళ్ళిపోయింది.

అప్పటికే కాస్త వెలుగు పరుచుకోవడంతో గుళ్ళోకి జనాలు రావడం మొదలయ్యింది. అలాగే గంగా ప్రవాహాన్ని చూస్తూ కూర్చుని చాలాసేపటికి లేచి బయటకి కదిలాము.

"ఏం చేద్దాం ఈరోజు ఆమె భర్తని కలుద్దామా?",అడిగాడు శ్యామ్.

"వద్దు, ముందు తను అడ్రస్ ఇవ్వనీ, రేపు మళ్ళీ గుడిలో మనని గుర్తుపడితే కష్టం. ఈ రోజు చౌదరీజీని కలుద్దాం. కలిసి మాట్లాడదాం" చెప్పాను.

"అంటే.. యూ మీన్.. సతీష్ చెప్పిన సీ.ఐ. కదూ" అన్నాడు శ్యామ్.

"ఎస్స్... అతనే" చెప్పాను.

"రిస్కవుతుందేమో కృష్ణా. మనం తులసి తరఫున వచ్చామని తెలిస్తే మొదటికే మోసం రావచ్చు"

"లేదు శ్యామ్, తప్పదు, సహారా రిపోర్ట్ లో కూడా ఎక్కువ వివరాలు లేవు, అందరూ ఆ ఇన్సిడెంట్ గురించే మాట్లాడుతున్నారు. ముఖ్యంగా 'అతడి' గురించేమైనా తెలుస్తుందేమో? పైగా జగదీష్ తో వివరంగా మాట్లాడింది కేవలం

పోలీసులూ, కుటుంబసభ్యులే. అతడా మనకి దొరకట్లేదు. ఫ్యామిలీ మెంబర్స్ మనకేమీ చెప్పరు. కాస్త ట్రై చేస్తే పోలీసులే చెప్తారు"

"పోలీసులేమీ వెర్రివాళ్లు కాదు కృష్ణా. మనం అడగగానే కోమల్ లాగా, రాజులాగా దడదడా తెలుసున్నవన్నీ చెప్పడానికి, వారికేం ఇంట్రస్టు కూడా వుండదు, వాళ్ళకి ఇది సవాలక్ష కేసుల్లో ఒకటి.."

"ఎగ్జాక్ట్లీ. దేర్ యూ ఆర్. వాళ్ళకి మరీ ఎక్కువ ఇంట్రస్ట్ వుంటేనే ప్రాబ్లెమ్. లక్షలో ఒకటైతే కాదు. హేమాంగిగారికో మాట చెప్పి వెళ్దాం" డెసిషన్ లాగే చెప్పేసాను.

శ్యామ్ అయిష్టంగానే ఒప్పుకున్నాడు.

"మీ సహారావాళ్ళు అప్పుడే ఏదో రాసుకుని వెళ్ళారు కదా. మళ్ళీ దొంగలుపడ్డ ఆర్నెల్లకు కుక్కలు మొరిగినట్టు ఇప్పుడేంటి?" మమ్మల్నే పరిశీలనగా చూస్తూ అడిగాడు చౌదరీజీ,

"డీల్ చేసిన కేసులవి రిపోర్ట్ రాసి ఫైల్ క్లోజ్ చేసే ముందు పూర్తి వివరాలు రాసుకుంటాం సర్" వినయంగా చెప్పాను హేమాంగి గారి సూచనలను తూ.చ. తప్పకుండా పాటిస్తూ.

తల పరికించాడు. "ఇప్పుడు మీకు వివరాలు చెప్పకపోతే పేపర్లకెక్కి గోల-గోల చేస్తారుగా" గట్టిగా నవ్వేసాడతను తన జోక్ కి తానే.

బలవంతంగా నవ్వుపులుముకున్నాం మాముఖాలకి. ఆయన్ని కలిసిన రెండునిమిషాల్లోనే అర్ధమైపోయింది మాకు ఆయన వేసే కుళ్ళు జోకులకీ, సెటైర్లకీ నవ్వక తప్పదని.

"సరే అడగండి. ఏం కావాలి?" అన్నాడు.

"ఇన్సిడెంట్ డీటెయిల్స్ వున్నాయి సర్, ముఖ్యంగా తులసితో వెళ్ళిన వ్యక్తిదిగానీ, జగదీష్ ది గానీ స్టేట్మెంట్స్ లేవు. ఇతర ఫ్యామిలీ మెంబర్స్ ఇచ్చిన వేగ్ స్టేట్మెంట్స్ తప్ప కరెక్ట్ వివరాలు లేవు. పోనీ వారినే కలుద్దామంటే వారి వేర్ అబౌట్స్ చెప్పట్లేదు ఎవరూ, మీరే హెల్ప్ చేయాలి" అడిగేసాను డైరెక్ట్ గా. శ్యామ్ భయంగా చూశాడు.

కాకపోతే చౌదరి కూల్ గానే రియాక్టయ్యాడు, "మాకిలాంటివి కామనే గానీ, బయట చాలానే జరుగుతూ వుంటాయి. కానీ, వాళ్ళకి ఇదో పెద్ద కల్చరల్ షాక్ కదా. మూడు కుటుంబాలనీ షేక్ చేసిపడేసింది. ఐ మీన్ నాలుగు కుటుంబాలు ఆ పిల్ల ఫ్యామిలీని కూడా కన్సిడర్ చేస్తే బాగా ట్రెడిషనల్ ఫ్యామిలీ, వాళ్ళు మా ఇంట్లో హోమాలు, పూజలూ కూడా చేయించారు. వారణాశిలో చాలా మంచిపేరున్న పండిత్ కుటుంబం కదా పెద్దపెద్దవాళ్ళిల్లో ఏ శుభకార్యాలున్నా ముందు చూసేది పండిత్ కోసమే, అలాంటిది వాళ్ళింట్లో అంత పెద్ద వ్యవహారం, చాలా పెద్ద దుమారమే లేచింది. ఆయన అన్నదమ్ములు ముగ్గురికీ ఎఫెక్ట్ పడింది.

జగదీష్ కూడా బాగా క్రుంగిపోయాడు, అవమానం, పరువు నష్టం ఓవైపు. మరి భార్య అంత పెద్దమోసం చేయడం తక్కువ షాకా. అదో బాధంటే, మరోవైపు అందరూ అతన్ని బాగా క్రిటిసైజ్ చేసారు, వ్యాపారమంటూ బయల్దేరి అన్నీ నాశనం చేసాడని, అక్కడికేదో బిజినెస్ చేసేవాళ్ళ పెళ్ళాలందరూ లేచిపోతున్నట్టు..", గట్టిగా నవ్వాడు మళ్ళీ. వెంటనే లేచి వెళ్ళి పోవాలనిపించినా అతికష్టంమీద నన్ను నేను నిగ్రహించుకున్నాను.

"జగదీష్ ఎవ్వర్నీ కలవట్లేదు కృష్ణ గారూ. అతను మానసికంగా కృంగిపోయి అందరితో మాట్లాడడమే మానేసాడట. పాపం ఇప్పుడు ట్రీట్మెంట్ కూడా ఇప్పిస్తున్నారు ఎక్కడో హాస్పటల్లో పెట్టి" చెప్పాడతను.

"అయ్యో పాపం పండిత్ గారికి ఈ వయసులో పెద్ద దెబ్బే" అన్నాను చిన్నగా జాలి నటిస్తూ.

తలూపాడు వెంటనే "అవును పాపం" నిట్టూర్చాడు.

"విషయం ఏదైనా అంత అవమానం తట్టుకోవడం అలాంటి సంప్రదాయమైన కుటుంబానికి కష్టమే" జాగ్రత్తగా ఆచితూచి మాట్లాడుతూ అన్నాను. స్త్రీ సంక్షేమ సంస్థనుండి వచ్చి, మిగిలినవారందరి మీదా ఎక్కువ జాలి చూపచ్చోలేదో మాకు తెలీదు, అలాంటి సంస్థల పనితీరు, వారి మెంబర్లు మాట్లాడే విధానం కూడా తెలీదు. ముఖ్యంగా పోలీసుల దగ్గర. కాస్త భయంగానే వుంది. కానీ ట్రై చేసాను.

"మీరు కలిసినా జగదీష్ దగ్గర ఏ వివరాలూ రాసుకోలేరు ఎలాగూ అతగాడు ట్రీట్మెంట్లోనే ఏమీ మాట్లాడట్లేదట. డాక్టర్లు మొత్తుకుంటున్నారని పండిత్ జీ మొన్న కలిసినప్పుడు చెప్పుకుని బాధపడ్డారు కూడా" చెప్పాడాయన.

Post your comments